

عنوان مقاله:

تعیین حقابه تالاب گاوخونی

محل انتشار:

دومین همایش و نمایشگاه تخصصی مهندسی محیط زیست (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

منیژه مهدی آبادی - کارشناس آلودگی منابع آب (دفتر آب و خاک)

نادیا روستایی - کارشناس مسئول منابع آبهای سطحی (دفتر آب و خاک)

مسعود باقرزاده کریمی - کارشناس مسئول تالابها (دفتر زیستگاه ها و امور مناطق)

خلاصه مقاله:

تعیین حقابه زیست محیطی تالاب گاوخونی یکی از اهداف سازمان حفاظت محیط زیست جهت بهبود کیفیت آب و احیای اکوسیستم وابسته به آن می باشد. این امر منجر به حفظ محیط طبیعی و ارزش های زیستی تالاب می شود که به سهم خود باعث غنای بیشتر محصولات تالاب و تامین منافع مردم بومی منطقه می گردد. تجارب جهانی نیز بیانگر آن است که احیای تالاب موجب رونق اقتصادی، اجتماعی و توریستی منطقه می گردد. در سال 1384 شرح خدمات مطالعات نحوه تعیین حقابه زیست محیطی تالاب ها در قالب یک الگوی مشترک از سوی سازمان حفاظت محیط زیست و وزارت نیرو تهیه و به ادارات کل حفاظت محیط زیست و سازمانهای آب منطقه ای استانها ابلاغ گردید. لیکن انجام مطالعات مذکور بدلیل مختلف تاکنون میسر نگردیده و نیاز آبی هیچ یک از تالاب های کشور تعیین نشد. لذا سازمان حفاظت محیط زیست بر آن شد تا با استفاده از روش بیلان آبی در مدت زمان کوتاهی حقابه تالاب گاوخونی را در دستور کار قرار دهد. تالاب گاوخونی یکی از تالاب های با اهمیت بین المللی ثبت شده در کنوانسیون جهانی حفاظت از تالابها (رامسر-1971) است. کمبود آب در سالهای گذشته بدلیل خشکسالی و نیز برداشت های بی رویه در بالادست تالاب باعث به خطر افتادن این زیستگاه ارزشمند شده است بطوریکه متاسفانه در لیست تالابهای تغییر اکولوژیک یافته و در معرض تهدید این کنوانسیون (مونرو) قرار گرفته است. لذا با توجه به مستندات علمی و سوابق مطالعاتی نیاز آبی تالاب بر اساس زمان مهاجرت پرندگان تعیین گردید.

کلمات کلیدی:

حقابه زیست محیطی، تالاب گاوخونی، زاینده رود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/37254>

